

Att leva i transit - vardag och morgondag under vistelse på skyddat boende till följd av våldsutsatthet

Lotta Agevall Gross

Institutionen för socialt arbete, Linnéuniversitetet

Kerstin Arnesson

Institutionen för socialt arbete, Linnéuniversitetet

I Sverige har det under de senaste 10 åren skett en ökning av antalet kvinnor som får stöd i form av skyddat boende. Kvinnor som lever på skyddat boende upplever många olika former av begränsningar i sin vardag. Vardagen sätts på paus. Barnen kan inte gå till sin vanliga skola, kvinnan kan inte längre gå till sin arbetsplats och det blir svårare att upprätthålla kontakt med vänner och familj. I en pågående studie undersöker vi vardagen för kvinnor som lever på skyddat boende till följd av att de utsatts för våld av en partner. En teoretisk utgångspunkt är tidsgeografi och dess axiom: allt som händer, händer i tid och rum. Tidsgeografin tillhandahåller också analytiska kategorier i form av begränsningar i tidsrummet. Dessa används för att identifiera vilka restriktioner som formar kvinnornas vardag vid det skyddade boendet och deras möjligheter att skapa en morgondag fri från våld. Ett särskilt fokus riktas mot att identifiera vad som gör vissa handlingssätt möjliga, och andra omöjliga.

Det empiriska materialet består av intervjuer med våldsutsatta kvinnor som bor på ett skyddat boende efter att ha lämnat en våldsam man. Intervjuer görs två gånger med varje kvinna, med ca 2 månaders mellanrum. Data består också av tidsgeografiska dagböcker som kvinnorna har skrivit under tiden de vistats på jouren. Vi är i skrivande stund halvvägs genom vår datainsamling och presentationen vid konferensen kommer utgöras av preliminära resultat och analyser.

Resultaten hittills visar att kvinnornas nuvarande situation och deras möjlighet att planera för sin framtid är starkt begränsad på grund av de våldserfarenheter de bär med sig sedan tidigare och som påverkar deras sociala och ekonomiska situation och deras psykiska mående. Våldsutsatta kvinnor kan känna stark rädsla för att utsättas för våld igen, vilket gör att deras möjligheter att planera för sin framtid blir starkt begränsad. De möter även begränsningar i sina boendearrangemang på de skyddade boendena, som formar deras vardag och deras handlingsutrymme. Vidare så vittnar de om möten med myndigheter som skapar ytterligare restriktioner i deras nuvarande och framtida vardag t.ex. genom reglering av umgänge och vårdnad. Vi finner i studien att kvinnorna utöver hotet om våld från sin ex-partner, är inkapslade i patriarkala och rasifierade strukturer som gör det möjligt för den kränkande parten att fortsätta styra kvinnornas vardag och deras möjligheter att planera för en framtid för sig själva och sina barn. stil.